

Félév Japánban

Nem is tudom, hogy honnan kellene kezdenem ezt az élménybeszámolót. Mielőtt kiutaztam, rengeteg helyről hallottam mindenfélét az országról, a kultúráról, az emberekről, amik nagyon gyakran egymásnak teljesen ellentmondók voltak. Kint létem alatt rá kellett jönnöm, hogy a sok szokatlan és váratlan vélemény ugyan megállta a helyét, de a teljes képet nem tudják lefedni. Ezért ez az élménybeszámoló is csak az én élményeimről fog szólni, de ahhoz, hogy a Japán kultúrát bárki megértse, ahhoz ki kell menni, át kell élni, első kézből megtapasztalni.

Kezdem az anyagiakkal. A BME-nek, amikor én pályáztam, két egyetemmel volt kapcsolata Japánban, a Wasedával, és a Hokudájjal. A Waseda University Tokyo belvárosában található, ezért a kollégiumok környékén lévő boltok is Tokyo-hoz vannak árazva. A Hokkaido University, ahova én is utaztam, északon, Szapporóban található. Ugyan Szapporó nem a főváros, de mégis Japán ötödik legnépesebb városa, ezért az általános megélhetéshez szükséges összeg alacsonyabb, de nem jelentősen. Az egyetem álláspontja szerint legalább havi 80-100 ezer jen szükséges a diákoknak a megélhetéshez Szapporóban, de a legtöbb ismerősöm havi 130-160 ezer jen között költött,

az országjáró utazásokat nem beleszámítva. Az európai viszonyokhoz képest a havi költségeket egy kinti párkapcsolat jelentősen megdobhatja, mert a közös időtöltéshez szükséges programok, hostelék nem olcsók, de kihagyhatatlanok. Mindemellett könnyű elhinni, hogy egy Japánban töltött félévben minél több ázsiai várost meg kell látogatni "ha már ilyen közel van", de az igazság az, hogy minden ilyen túrán az utazás az csak a beugró. Egy rövidebb 5-7 napos túrára japán városok felfedezéséhez legalább 100 ezer jent érdemes számolni „budgetelve” is.

Az oktatással kapcsolatban érdemes utánanézni a tantárgy lehetőségeknek mielőtt az egész procedúrának bárki nekikezd, mert lehetnek meglepetések. A Hokudai HUSTEP programjában vettem részt, ami nem japán szakos alapképzéses nemzetközi diákoknak szól, amire tulajdonképpen bármilyen szakról lehet jelentkezni. Ez azt eredményezi, hogy a tantárgyskála úgy van felépítve, hogy mindenki szakjának jó legyen. Tehát a saját szakod tantárgyai valószínűleg alapszintűek lesznek, viszont minden más szaknak a tantárgyába ugyan ennel fogva be tudsz csatlakozni. Alapképzés részeként a mesterképzések szakjainak a tantárgyaiba, még ha angol nyelvűek is, csak audit hallgatóként lehet részt venni. Számomra szerencsére a HUSTEP alkalmas volt, de programonként elég más szabályok és lehetőségek vannak, és nem érdemes rugalmasságra számítani.

Az egyetemen elsősorban japán nyelvet és japán, ázsiai kultúrákkal kapcsolatos tantárgyakat vettem fel. Ezek között volt egy-kettő, más szakmához tartozó tantárgy, ami mindig is érdekelt, de nem vettem rá magamat soha, hogy egyedül ismerkedjek meg velük. A japán oktatás általában a tanórákon való részvételre, és otthoni

szorgalomra építenek. Több tantárgyamon is a legalább 70%-os részvételi arány elvárás volt, a késés nem megengedett, és ha valami baleset folytán nem tudsz bejönni az órára, erősen ajánlott jelezni mihamarabb a tanárnak. Több tantárgyamon is jóval nagyobb hangsúlyt helyeztek az otthoni szorgalomra, mint azt Magyarországon megszoktam. Például japán nyelvtanból hetente háromszor kaptunk 1-2 órás házi feladatot, és minden óra kisdolgozattal kezdődött. Többek között például ez is biztosította, hogy elképesztő sebességgel tudtunk haladni a tananyaggal.

A HUSTEP programnak van egy olyan tulajdonsága, hogy nem kényszeríti ki a japánokkal ismerkedést, de nem is gátolja. Japánokkal való ismerkedésre például nagyon alkalmasak az egyetemi klubok. Sportklubok, zeneklubok, harcművész klubok. Ezek a körök nagyon meghatározó részei a Japán oktatásnak, még a munkakeresésben is fontos szerepet töltenek be, ha valaki egy klubban jól teljesít. A klubok különböző mennyiségű energiát, és elköteleződést várhatnak el. Például az egyik röplabda klub hetente egyszeri edzést tartott, ahol mint egy baráti társaság jöttek össze az emberek, míg a Taïdo harcművész *bunkai* (olyan mint az egyetemi klub, csak menőbb) ennél gyakrabban, kötetlenebb edzéseket várt el. Én az utóbbiba csatlakoztam. Hetente háromszor három és fél óra edzés volt, edzésen kívüli extra gyakorlásokkal, hogy a versenyekre felkészüljön a csapat. A klubon belül nagyon szigorú hierarchia és tisztelet volt jelen. A több energia befektetés több élménnyel, tapasztalattal párosult. Amit a japán kultúráról az egyetemen megtanultam, azt itt élőben láthattam. A *Senpai-kohai* kapcsolat egy ufo volt számomra ameddig részese nem lehettem. A klubon keresztül viszont ezt megérthettem, és a legfontosabb japán élménnyé nőtte ki magát.

Röviden összefoglalva, egy nagyon jó félévet zártam, több tapasztalattal és élménnyel, mint bármelyik előző. Csak ajánlani tudom!

レイゼル ダニエル - Reiser Dániel

